עו א מיי׳ פ״ה מהל׳

תרומות הל' כא טוש"ע י"ד סי' שלא סעיף סד: ז ב מיי שם הל' ג טוש"ע

שם סעיף נג:

עח ג מיי פ״ד מהלי מכירה הלי ה סמג עשין פנ טוש״ע ח״מ סיי ר סעיף ו: עש ד מיי שם פ״ג הלכה ז סמג שם טוש״ע שם

קמג שם טוק"ע שם פי קלח פעיף ה: ב ה מיי שם הלי ב ועיין בהצגות קמג שם טוש"ע שם א: שם א ו מיי שם הלי יח פמג

שם: שם: בב ז ח מיי שם פ"ד הלכה ז סמג שם טוש"ע ח"מ סימן ר סעיף ז:

רבינו נרשום

ר' אומר שני מינין הן. משום הכי יכולין לחזור בהן: אלא לענין מעשר. חשוב מין אחד דתורם

מן החומץ על היין וכדר אילעא: ולא תשאו

להרים חלבו ממנו שלא תשגו ותרימו הרע: אבל

וושגו וווויפו ווויפו אבק לענין מקח וממכר. מודה דהוו ב' מינים ואיכא דניחא ליה בחלא וכו' ומש"ה שניהן יכולין לחזור בהן:

שניהן יכולין לחזור בהן: שני"ל שקר. הלוקח כרשותו אע"פ שלא מדד לו המוכר עדיין קנה: אם היה פיקח. הלוקח כיון שמדדו לו והן ברשות המוכר שוכר את מקומו של מוכר שמונח שמונה מכוכר מחומר מייני במינה מייניים במינה מייניים במינה במינ

. שם הפירות ונחשב כמו

שם הפיחות המושב כמו רשות הלוקח הוא וקנאן: מדד לו מוכר והניח הפירות על גבי סימטא. היינו מקום שיש לו רשות למוכר ולוקח

בלבד קנה דדמי כמונח ברשות לוקח: שמא לא

הוא בסימטא ומדד לו בתוכה: אי מודד לתוך קופתו מאי למימרא כל

. היכא דמנחא קניא. דכליו

היכא דמנחא קניא. דכליו של לוקח קונה בכל מקום: קיבלה מיניה ר' זירא. דבלא קופתו קניא ליה סימטא או

. לא: ת״ש דאמר רבי דחצר

לא: ת״ש דאמר רבי דחצר השותפין קונין בו מקח זה מזה. שותף מן חבירו והוא הדין לסימטא דשל שניהן היא אלא שאינה שניהן היא אלא שאינה

מוקפת מחיצות. מאי לאו מוקפת מחיצות. מאי לאו על גבי קרקע מדד לו וקונין: ת"ש דלא קבלה. דקתני במתני' מדד ולא משך לא קנה. מאי לאו מדד

על גבי סימטא ולא קנה.

. לא מדד ברה״ר קתני דבלא

לא מוד בדה"רן קוניד בלא משך (ברה"ר) לא קנה: אי ברה"ר משיכה מי קניא. מסירה קונה ברה"ר אם הוא דבר שאינו יכול להגביהו

כיון שמסרו בידו קנאו.

משיכה קונה בסמטא וכל מקום שיש בו רשות ללוקח

אלמא דמשיכה ברה״ר לא קניא: לעולם ברה"ר קתני . מדד ולא משך להכי לא קנה. הא אם מדד על

קנה. הא אם מדו על גבי סימטא קנה כדר' אסי. ודקא קשיא לך היכי מצית מוקמת לה ברה"ר משיכה

מוקצות לה דודד משיכה ברה"ר מי קניא. תריץ מאי משך דקתני מרה"ר לסימטא וקנה. ומדד היינו ברה"ר: אי הכי דמוקמת לה למתני" ברה"ר אימא

סיפא אם היה פיקח וכו'.

. הכי האמר כלומר חסורי חופי קאמו כלומו חוסרי מחסרא מתני'. והכי צריך לאוסופי עלה דסיפא ואם

עח ג מיי׳

י לג. פ"ד מהלי

פר:

יין וחומץ ימין אחד הוא רבי אומר שני מינין

אפילו תימא רבגן עד כאן לא פליגי רבגן

עליה דרבי אלא לענין מעשר ותרומה וכדר'

אלעא יידאמר רבי אלעא במנין לתורם מן

הרעה על היפה שתרומתו תרומה שנאמר

יולא תשאו עליו חמא בהרימכם את חלבו

מָמנו אם אינו קדוש נשיאות חמא למה מכאן

לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה

אבל לענין מקח וממכר דכולי עלמא איכא

דניחא ליה בחמרא ולא ניחא ליה בחלא

ואיכא דניחא ליה בחלא ולא ניחא ליה בחמרא: בתני' ייהמוכר פירות לחבירו

משך ולא מדד קנה מדד ולא משך לא קנה

אם היה פיקח ישוכר את מקומן יהלוקח

פשתו מחבירו הרי זה לא קנה עד שימלמלנו

ממקום למקום יואם היה מחובר לקרקע

ותלש כל שהוא קנה: גמ' א"ר אסי א"ר

יוחנן מדד והניח על גבי סיממא קנה א"ל ר'

זירא לרבי אסי ∘שמא לא שמע רבי יאלא

במודד לתוך קופתו א"ל יודמי האי מרבנז

כדלא גמרי אינשי שמעתא מדד לתוך קופתו

מימרא בעי קיבלה מיניה או לא קיבלה

מיניה תא שמע דאמר ר' ינאי אמר רבי חצר

השותפין קונין זה מזה מאי לאו על גבי

קרקע לא לתוך קופתו הכי גמי מסתברא דא"ר יעקב א"ר יוחגן מדד והניח על גבי

סימטא לא קנה קשיין אהרדי אלא לאו ש"מ

כאן במודד לתוך קופתו כאן במודד על

גבי קרקע שמע מינה תא שמע מדד ולא

הרבים אי הכי אימא רישא משך ולא מדד

קנה משיכה ברשות הרבים מי קניא והא

יאביי ורבא דאמרי תרוייהו מסירה קונה

ברשות הרבים ובחצר שאינה של שניהן

משיכה קונה בסיממא ובחצר שהיא של

שניהן והגבהה קונה בכל מקום מאי משך

נמי דקתני מרה"ר לסיממא אי הכי אימא

לא קנה מאי לאו בסימטא לא ברשות

לקמן קמג. יבמות פט:הדושיו מו: ב״מ נו. ותמורה לט. וש"כן, ד) לעיל עו: ס) [לקמן פו.], ו) [בס" והגבהה], ז) עיין הגהות וחידושים בשם חש"ל שיש כחן

תורה אור השלם וֹ וְלֹא תִשְׁאוּ עָלְיו חַטְא בַּהַרִימְכֶם אֶת חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת קָּדְשִׁי בְּנִי יִשְׂרָאֵל לֹא תחללו ולא תמותו: במדבר יח לר

גליון הש"ם

גמרא שמא לא שמע רבי. נבו א שכא לא שמע וב. כעין זה חולין ה' ז': רשב"ם ד"ה מין אחר וכו' דאם מענו יין וחומץ, קשה לי הא קי"ל בשנועות דף מ ע"ח דטענו חטים ושעורים והודה באחד דחייב והו"ל להרשב"ם למנקט טענו יין והודה חומץ:

הוהות הר"ח

(h) רשב"ם ד"ה המוכר וכו' הדמים כל איפה בכך וכן אי גמי בשער הידוע כל"ל ונ"ב כנ"ל וכן פירש לקמיה בדף פ"ו ע"ח דלח נקתיה בדף פ"יו ע"ח דנח בעינן פיסוק דמים אלא כשאין דמיהן קלובין אבל כשדמיהן קלובין אפי בלא פיסוק קני וכן באשר"י פ"ה סי" ט"ז: (ב) ד"ה שמא לא שמע רבי כלומר: (ג) ד"ה מאי כשמודד וכו' ובהא לא הוה אמר ד' זיכל כנ"ל ומיבת שבוו די די די לכל כל די המיש ס"ד נמחק: (ה) ד"ה מיש וכוי שאפרש לקמן. נייב בדף פה ע"ב בד"ה לא בכליו:

מוסף רש"י

ולא תשאו עליו חטא. הא אם לא תרימו מן המובחר תשאו חטא (יבמות פט:) בהרימכם את חלבו לא תשאו מטא, הא אם תרימו את הרעה שבו תשאו חטא (קדושין מו:) שלא עשית מצוה מן המוכחר (לקמן קמג.). אם היה פיקח. זה שלוקח פירות הרבה ואין לו שהות למושכם אפט זמן משטת שוכר את מקומן. דהוי לה כי חלירו מקומן. דהוי לו (כתובות קג.). אביי ורבא דאמרי אביי ורבא דאמרי תרוייהו. סכרות נינהו (לעיל עו:). מסירה. כגון נספינה נמשיכה (שם). משיכה. נין . בספינה בין בבהמה גסה, בספינה בין בכהתה בספ, וכ"ש בכחמה דקה, קוגה בסימטא. שהוא מקום מיוחד לעומדים שם באומה שעה וכחלר של שניהן דמי וכיון דאפשר במשיכה לא מהניא ביה מסירה כלום. לנספת פים מסירם כנסי, דעיקר מסירה חורחה ברה"ר ומשיכה חורחה ברשות שיש לו חלק בו (שם). והגבהה קונה בכל מקום. חפילו ברשות המיוחד למוכר לבדו

מוסף תוספות

א. אמאי הוי תרומה כיוז שאין חפץ לעשות תרומה

מין אחד הוא. ואם תרם מזה על זה תרומתו תרומה דקרינא ביה והרמותם ממנו (במדבר יח). וכן לענין הודאה ממין הטענה °דאם טענו יין וחומץ והודה לו באחד מהן חייב שבועה על השני דאיכא שלם מהא תרומתו מרומה ואמאי והא לרבנן אמרי מין אחד הן הודאה מקצם הטענה וממין הטענה: לא סשאו עליו חטא. אם מרימו

חלבו כלומר מן היפה הא אם תרימו מן הרע שבאותו המין תשאו חטא שהתרומה תהדש כמו שהיא רע ואין תקנה להחליפה ולא לחזור ולתרום: נשיחות חטה למה. הח לא עבד ולא מידי ויחזור ויתרום מן היפה: אבל לענין מקח. שוה רולה לקנות יין או חומך אע"ג דמין אחד הוא לא קני דאיכא דניחא ליה בטעם יין ואיכא דניחא ליה בטעם חומך ולא דמי לחטין יפות ורעות דהתם חד טעמא אית להו וחד שמא אית להו ומה ששאל מכר לו אלא שאינהו קלת: מתני" המוכר פירות לחבירו. ופסק לו הדמים (6) בשער הידוע כל איפה בכך וכך ומשך כגון בסימטא ובחצר של שניהן קנה ואע"פ שלא מדד דמדידה לא מעכבא דאינה אלא גלויי מילתא בעלמא כמה מכר אבל אם לא פסק אע"פ שמדד ומשך לא קנה כדאמרינן בגמרא [פו.] דלא סמכא דעתייהו שעדיין המוכר יכול להעלות דמיהן כל מה שירצה וזה יכול לומר לא אקנם אלא בזול: מדד ולה משך לה קנה. וכגון שמדד בכליו של מוכר והניח ע"ג סימטא אבל מדד ונתן לתוך כליו של לוקח קנה כדחמר בגמ': חם היה פיקח. הלוקח: שוכר את מקומו. אם ברשות בעלים הם כדאמרינן בגמ'. ובשליפי רברבי מוקי לה בגמ' [פו:] והלכך קתני בהו משך דחין דרכם בהגבהה דלח שייכא משיכה אלא במידי דלאו בר הגבהה הוא כדאמרינן בגמ' [פו.]: אבל הלוקח פשתן. דהיינו שליפי זוטרי כדחמרינן בגמ' [פו:]: הרי זה לח קנה. במשיכה: עד שיטלטלנו כו'. כלומר שיגביהם ויטלם ממקומם למקום אחר. ואורחא דמילתא נקט דאין דרך להגביה מקחו אלא כדי ליטלו ולילך: ואם היה מחובר כו'. בגמרא [פו.] מפרש לה: גבו' מדד. בכליו של מוכר: והניח ע"ג סימטא קנה. הלוקח כאילו הניחם מוכר ברשותו של לוקח וכגון שפסק הדמים. וסימטא אית דחמר שביל של יחידים וחני שמעתי

סיפא אם היה פיקח שוכר את מקומן ואי ์รร ברה"ר ממאן אגר הכי קאמר ואם ברשות בעלים היא אם היה פיקח שוכר את מקומן סרב ושמואל דאמרי תרוייהו

כניסה בולטת מרה"ר ויש רשות לבני אדם להעמיד שם חפלים שלהם כחלר השותפים דאינו עשוי להילוך בני רשות הרבים: שמא לא (יי) שמעת. כלומר שמא לא שמעת מר' יוחנן אלא במודד והניח לחוך קופתו של לוקח דקני ליה כליו בסימטא שהרי יש לו רשות להניח שם כליו כבחלר השותפין אבל סימטא בלא כלי לא קני דלא משיכה קופתו של פוקח לקף פים ככו בסינוט שמל ים כי ישוע המכים שם ככו בכחת החבים דמין לו רשות להושיבם שם: מודד לחוך איכא הוש במי איכא ולא רשות המיוחדת ללוקח איכא וכן כלי בלא סימטא לא קני כגון כליו ברשות הרבים דמין לו רשות להושיבם שם: מודד לחוך קופחו. בסימטא: מימרא בעי. בתמיה, הא אפי׳ ברשות מוכר קני ליה כליו דלוקח: קיבלה מיניה. רבי זירא מרבי אסי או לא קיבלה מיניה: הא שמע. דקיבלה מיניה: דאמר רבי ינאי. רבו של רבי יוחנן: חלר השוחפין. והוא הדין לסימטא: קונין. מקח זה מזה כדמפרש ואזיל: **מאי לאו על גבי קרקע.** כרבי אסי אלמא קיבלה בתר הכי כי שמעה (2) מרבי ינאי: **קשיין אהדדי.** דרבי אסי ודר׳ ינאי קשיין אהך דרבי יעקב: אלא ש"מ כו'. ר' אסי אמת אמר ששמע מרבי יוחנן קנה וגם ר' יעקב שמע לא קנה כדאמר משמיה דר' יוחנן וכדמפרשי כאן במודד כו' ורבי אסי טעה בפירוש שמועתו ואיכא למימר דלא קיבלה: ח"ש. קשיא לרבי אסי משום הכי לא קיבלה: מדד ולא משך לא קנה. ובעל כרחך במדד והניח על גבי קרקע מיירי דאי בחוך קופתו קשיא לכולהו בין לרבי ינאי בין לר־ יעקב בין לרבי אסי אלא בלא כלי מיירי וקשיא לרבי אסי לבדו דאמר קנה והכא קחני לא קנה: לא ברשות הרבים. ואפילו אס מדד לחוך קופחו נמי לא קנה דאין כליו של לוקח קונה לו ברשות הרבים כדלקמן [פה]: והאמר אביי ורבא כו'. בפירקין לעיל (דף עו:) פרישית לה: מסירה. כגון בספינה ובהמה גסה: אי הכי. דלא בסימטא מיירי אלא ברשות הרבים אימא סיפא אם היה פיקח שוכר את מקומו ואי ברשות הרבים היא ממאן אגר אלא ודאי בסימטא או בחלר השותפים מיירי דמלי אגר מבני ההוא מבוי הפתוח לההיא סימטא: הכי קאמר ואי ברשום בעלים כו'. דהאי דקתני ואם היה פיקח מילתא באפי נפשה היא לאשמועינן דיש מקום שאם יהיה פיקח ישכור רשות בעלים כדי לקנות מקחו. ומשפטי קנייה בא להשמיענו דמשיכה קונה ושכירות מקום יי כהגבהה גבי פשתן: שהם מין אחד מ״מ שני כליו שהם מין אחד מ״מ שני כליו שהם מין אחד מ״מ שני שמות הומצאת מרה לא הוי טעות כ"כ דלקישות נתכוין

ל וחומץ. וא"ת והא אמר לקמן בהמוכר את הפירות (דף זו. ושם) הבודק את החבית להיות מפריש עליה תרומה ואח"כ נמנאת חומץ כל ג' ימים (הראשונים) ודאי תרומה מכאן ואילך ספק פי׳

וי"ל דהתם טעמא משום דלא נתכוין להפריש אלא יין ונמצא חומץ דהוי טעות אבל נתכוין להפריש חומך הוי בסימטא מלי אגר מבני ההוא אם כן מאי אפילו ויש לומר

ליה למימר הוליאו מרשות בעלים: באן ברה"ר כאן בסימטא. וא״ת דהכי האמר לא מיבעיא בחלר של שניהם אלא אפילו בסימטא נמי קנה:

:יהיה פיקח כו'. אבל לעולם אם מדד לו בסימטא קנה כדר' אסי

תרומה וכן משמע בתוספתא דתרומה (פ"ד) אבל קשה דאמר בהאשה רבה (יבמות דף פע.) התורם קישות ונמלאת מרה תרומתו תרומה ויחזור ויתרום וכן מן הטמא על הטהור אמר התם דבשוגג תרומתו תרומה אע״פשטעה א ושס ב פירשתי: מדד והניח ע"ג סימשא קנה. כשהמוכר מודד איירי אע"פ שמשיכת המוכר אינה מועלת ללוחח הכא שאני (ד) כשמודד ומניח על גבי סימטא אבל מדד לוקח פשיטא ד ובהא לא הוה ס״ד דא״ר זירא שמא לא שמע רבי אלא במודד לתוך קופתו אבל על גבי קרקע לא "אע"ג ה דמשיכה מועלת בסימטא כאילו מושך ברשותו בלא משיכה מיהא לא הנה בסימטא: חצר השותפין קונין זה מזה. משמע מתוך הלשון שהחלר קונה בלא זכיית כליו ומשמע ליה דקנה אף בלא משיכה ו: תא שמע מדד ולא משך לא קנה מאי לאו בסימטא. וקשה לר' אסי וא"ת דלמא בכליו של מוכר איירי ולא הניח על גבי סימטא ומשום הכי לא קנה וכי תימא אי בכליו של מוכר היכי מהניא משיכה דודאי מהניא כמו שאפרש לקמן (ם) ונראה דמדנקט מדד ולא משך משמע דלא מהני מידי אלא משיכה מדלא קתני מדד ולא הניח ע"ג קרקע ולא משך: ואר ברה"ר ממאן אגר. אנל מבוי דפתוח לההוא סימטא: הבי קאמר אי ברשות בעלים היא בו'. כולה ה"מ לאוקמה ברשות בעלים ולפרש משך מרשות בעלים לסימטא אלא דלא הוה שייך לשון משך דהוה

יירות של היא בא לבותם אם מוד לדבט ממא קנה כדי אטי.
בריק שהוב את היא ביירות היא לישות היא לישות וכן מן הטמא על הטהור בשוגע תרומתו תרומה דתרם אותו שם שנתכוין לו. שס. ג. דכיון שיש לד רשות להיירות היא מישות היא קישות וכן מן הטמא על הטהור בשוגע תרומתו תרומה דתרם אותו שם הלוקח ממש. מענים. [דן אם מד הלוקח להניח שם כליו הרי הוא כאילו הניחו שם הלוקח ממש. מענים. [דן אם מדר הלוקח אין לך משיטה גדולה מזו ולא עוד אלא הרי הוא מגביהן במדידתו. לשנית. 6. "ח. עיין מהכש"ח. [דן באין לפרש במשיטה, דהא ודאי פשיטא, ומאי אתי לאשמעינן. מוס׳ מייר לאום להוא מומר של מהלם אומר לקמן סה: